

Sygn. akt V KO 1/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Dorota Rysińska

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

w sprawie W. L.

oskarżonego o przestępstwo z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 lutego 2014 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w S., o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w S. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy W. L. do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. Na uzasadnienie podniesiono, że W. L. został oskarżony o przestępstwo z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione na szkodę sędziego tego Sądu – M. M. Z kolei oskarżony wniósł o przesłuchanie w charakterze świadków trzech innych sędziów przedmiotowego Sądu Rejonowego, w tym jego prezesa. W przekonaniu wnioskującego Sądu, dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi, by uniknąć podejrzeń o brak warunków do

obiektywnego rozpoznania sprawy w dotychczasowym sądzie, właściwym rzeczowo i miejscowo do jej rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie i jest zasadny. Należy oczywiście zaznaczyć, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępnie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, iż pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy w omawianym trybie może nastąpić tylko wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Taka sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie.

Do Sądu Rejonowego w S. wpłynął akt oskarżenia przeciwko W. L., oskarżonemu o popełnienie przestępstwa z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na szkodę sędziego tego Sądu. Zawiadomienie o popełnieniu w/w przestępstwa złożył w Prokuraturze wiceprezes tego Sądu, sędzia R. B., który aktualnie jest prezesem Sądu Rejonowego w S. Nadto oskarżony w pisemnej odpowiedzi na akt oskarżenia wniósł o przesłuchanie w charakterze świadka zarówno sędziego R. B., jak i dwóch innych sędziów tego Sądu. To może prowadzić do niezasadnych komentarzy i ocen podważających bezstronność tych sędziów. Skoro osobą pokrzywdzoną jest sędzia orzekający stale w sądzie właściwym miejscowo do rozpoznania niniejszej sprawy, który zapewne będzie przesłuchany w charakterze świadka, zaś oskarżony W. L. żąda przesłuchania kolejnych sędziów przedmiotowego Sądu, to okoliczności te mogą powodować przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy. Tym bardziej, że w charakterze świadka miałby wystąpić również prezes tego Sądu – a więc administracyjny zwierzchnik wszystkich sędziów Sądu Rejonowego w S., który wcześniej skierował zawiadomienie o popełnieniu przez W. L. przedmiotowego przestępstwa. Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie konsekwentnie wyraża tego rodzaju stanowisko, że „dobro wymiaru sprawiedliwości” w ujęciu art. 37 k.p.k., uzasadniające przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi,

zachodzi także wtedy, gdy osobą pokrzywdzoną w postępowaniu karnym jest sędzia orzekający w sądzie właściwym miejscowo (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 30 stycznia 2013 r., IV KO 102/12, Lex Nr 1254724; z dnia 25 listopada 2010 r., V KO 93/10, R – OSNKW 2010/Nr 1, poz. 2372; z dnia 25 listopada 2010 r., V KO 96/10, R – OSNKW 2010/Nr 1, poz. 2374). W tej sytuacji troska o to, aby rozstrzygnięciom sądowym towarzyszyła społeczna świadomość, że są one niezależne od relacji zawodowych istniejących między pracownikami organów wymiaru sprawiedliwości, uzasadnia przekazanie niniejszej sprawy innemu równorzędnemu sądowi rejonowemu. Należy też podnieść, że fakt przekazania sprawy nie oznacza bynajmniej swoistej "dyskwalifikacji" sądu właściwego ze względu na miejsce popełnienia przestępstwa, lecz jest jedynie potwierdzeniem przez Sąd Najwyższy trafnej inicjatywy tegoż sądu, że przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu stworzy lepsze warunki dla właściwego jej rozstrzygnięcia.

Z tych przyczyn przekazano niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K., a więc tym samym także poza obszar właściwości miejscowej Sądu Okręgowego w S.